

toldpakhuserne at ompakke hjemtagne sendinger i mindre kvanta, der svarer til de sofaendes bestillinger på ufortoldede varer. For lagrenes benyttelse foreslås det, at der som hidtil skal svares en afgift til statskassen.

Kapitel 11.

Frihavne.

Oprettelsen af Københavns frihavn er sket ved lov nr. 44 af 31. marts 1891 om anlæg af en frihavn ved København m. v., jfr. lov nr. 131 af 10. maj 1915. I nævnte lov er optaget de toldmæssige bestemmelser, som man i 1891 anså for tilstrækkelige, men de stigende told- og indførselsafgifter på nydelsesmidler m. v. har nødvendiggjort yderligere kontrolforanstaltninger, som er indført ved følgende lovbestemmelser:

Finansministeriets bekendtgørelse nr. 264 af 2. oktober 1956 af lov om toldafgifterne m. m. § 47, stk. 1, sidste punktum,

Lov nr. 54 af 14. marts 1931 om tillæg til lov nr. 44 af 31. marts 1891 om anlæg af en frihavn ved København,

Finansministeriets bekendtgørelse nr. 219 af 1. juli 1955 af lov om foranstaltninger mod smugleri m. v., § 4,

samt nedennævnte bekendtgørelser, der af finansministeren er udstedt i medfør af toldlovens § 47:

Bekendtgørelse nr. 12 af 31. januar 1927 angående indførsel til og oplæggelse og lagring i Københavns frihavn af spiritus og vin,

Bekendtgørelse nr. 270 af 3. november 1931 om tilførsel til og udlevering fra private lagre i Københavns frihavn af visse særlig højt beskattede varer, og

Bekendtgørelse nr. 304 af 23. juni 1950 om udførsel m. m. af spiritus og vin samt tobaksvarer.

Under hensyn til den skete udvikling har man ved nærværende forslags udarbejdelse foreslået, at toldbestemmelserne udgår af den gældende lov om Københavns frihavn, således at toldlovens frihavnsbestemmelser kommer til at omfatte såvel Københavns frihavn som eventuelle andre frihavne.

Forslaget bygger i det væsentlige på de gældende lovbestemmelser for Københavns frihavn og er kun suppleret med enkelte bestemmelser, som er affødt dels af de stigende afgifter og de toldvæsenet pålagte hverv i forbindelse med ind- og udførselsbestemmelserne, dels af mellemfolkelige aftaler om toldsamarbejde, der også forudsætter en vis kontrol fra toldvæsenets side med varetrafikken på frihavne.

Til § 113.

Frihavne anses ligesom frilagre for toldfrie steder, jfr. lovforslagets § 7. Når det endvidere i nærværende paragraf siges om frihavne, at de med hensyn til told og afgifter betragtes som udland, er der herved givet frihavnene en videregående status end frilagrene. Disse tjener kun til oplagring af varer, medens det i frihavne vil være tilladt at anvende ufortoldede maskinelle hjælpemidler m. v. samt at underkaste oplagte varer en industriel behandling under anvendelse af ufortoldede materialer. Som anført i § 122 vil personligt brug eller forbrug af ufortoldede varer uden for skibe dog være forbudt, ligesom der ifølge § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 251 af 8. juli 1954 af lov om afgift på benzin, skal svares afgift af benzin, der forbruges i frihavne.

Til § 114.

Under hensyn til de betydelige offentlige interesser, der er forbundet med en frihavn, foreslås det lovfæstet, at en frihavn ikke kan oprettes uden samtykke fra finansministeren og ministeren for offentlige arbejder, medmindre oprettelsen sker ved lov.

Til § 115.

Bestemmelsen er overensstemmende med den gældende ordning for Københavns frihavn.

Til § 116.

Bestemmelsen er foreslået for at skabe hjemmel til at forhindre, at der i frihavne oprettes industrivirksomheder, som til hjemmemarkedet fremstiller varer, der er toldbilligere end de materialer, hvoraf de er fremstillet, eller udøves virksomhed, som ikke kan forenes med de toldmæssige forhold.

Til § 119.

Bestemmelsen vil give finansministeren hjemmel til efter den foreslåede ophævelse af toldlovens § 47 og dermed bortfald af fornævnte bekendtgørelser af 31. januar 1927, 3. november 1931 og 23. juni 1950 at udstede tilsvarende nye bekendtgørelser.

Til § 120.

Forslaget er i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser for så vidt angår frilagre, jfr. §§ 104 og 108, og svarer til de nugældende bestemmelser i toldlovens § 47, stk. 1, sidste punktum, jfr. toldlovsbekendtgørelse nr. 264 af 2. oktober 1956, og § 4 i lovbekendtgørelse nr. 219 af 1. juli 1955 af lov om foranstaltninger mod smugleri m. v.